

Energetska unija – podatkovni list

Bruselj, 25 februar 2015

Zakaj Komisija energetska unijo predlaga prav zdaj? Zakaj potrebujemo energetska unijo?

Evropski energetski sistem se sooča z vse bolj perečo potrebo po zagotovitvi zanesljive, trajnostne, cenovno dostopne in konkurenčne energije za vse državljane. Zaradi prekomerne odvisnosti od omejenega števila virov oskrbe, zlasti z zemeljskim plinom, lahko države zelo prizadenejo motnje v oskrbi. Zmanjšati moramo odvisnost od fosilnih goriv in emisije toplogrednih plinov. Cenovna dostopnost energije in konkurenčnost cen energije sta vse večja skrb za gospodinjstva in podjetja.

Trdovratne ovire za resnično integracijo trga, neusklajene nacionalne politike in pomanjkanje skupnega stališča do držav, ki niso članice EU, ovirajo napredek. Na te izzive se je mogoče učinkovito odzvati z bolj povezanim svežnjem ukrepov na različnih področjih politike na ravni EU in na nacionalni ravni. Sporazuma o okviru podnebne in energetske politike za leto 2030 ter o evropski strategiji za energetska zanesljivost v letu 2014 sta bila pomemben korak naprej in temelj za energetska unijo, vendar so za učinkovito spoprijemanje s prihodnjimi izzivi potrebni novi in okrepljeni ukrepi.

Okvirna strategija za energetska unijo določa vizijo za prihodnost in vrsto področij politik vključuje v eno skladno strategijo. Vsebuje pobude, ki se bodo vzajemno krepile in bodo, ko bodo v celoti uresničene, zagotovile, da bo EU bolj pripravljena na spoprijemanje z izzivi na podlagi solidarnosti in zaupanja med državami članicami.

Kaj energetska unija vključuje? Zakaj so bila izbrana prav ta prednostna področja?

Energetska unija temelji na treh že dolgo določenih ciljih energetske politike EU: zanesljivost oskrbe, trajnost in konkurenčnost. Za dosego teh ciljev se energetska unija osredotoča na pet medsebojno dopolnjujočih se razsežnosti: energetska zanesljivost, solidarnost in zaupanje; notranji energetski trg; energijska učinkovitost kot prispevek k omejevanju povpraševanja po energiji; razogljičenje gospodarstva; raziskave, inovacije in konkurenčnost.

Vse te razsežnosti so področja, ki zahtevajo več povezovanja in usklajevanja. V okviru teh razsežnosti akcijski načrt, priložen okvirni strategiji, predstavlja posebne ukrepe, ki bodo pripravljene in izvedene v naslednjih letih. Ta akcijski načrt bo sčasoma nadgrajen in pregledan, da se zagotovi primerno odzivanje na spreminjajoče se izzive in prihodnji razvoj.

Energetska zanesljivost

Kaj energetska unija predlaga za diverzifikacijo virov in dobaviteljev?

EU uvozi 53 % energije, ki jo porabi. Nekatere države so odvisne od enega glavnega dobavitelja plina. Diverzifikacija virov energije in dobaviteljev je ključno sredstvo za izboljšanje zanesljivosti oskrbe z energijo. Iskanje novih regij za dobavo goriva in novih tehnologij, nadaljnji razvoj domačih virov in izboljšanje infrastrukture za dostop do novih virov oskrbe so elementi, ki bodo prispevali k diverzifikaciji in zanesljivosti energetskega sektorja v Evropi. V tem okviru bo Komisija za sektor plina pripravila sveženj za zanesljivost in diverzifikacijo oskrbe, ki bo zlasti vključeval revizijo uredbe o zanesljivosti oskrbe s plinom. Na področju diverzifikacije oskrbe potekajo prizadevanja za južni plinski koridor, za oblikovanje strategije za boljše izkoriščanje potenciala utekočinjenega plina in skladiščenje ter za vzpostavitev vozlišč utekočinjenega plina z več dobavitelji v srednji in vzhodni Evropi ter v Sredozemlju.

Bo energetska unija spodbudila/olajšala kolektivni nakup plina?

Na podlagi evropske strategije za energetska zanesljivost iz maja 2014 bo Komisija ocenila možnosti za prostovoljno združevanje povpraševanja za kolektivni nakup plina v času krize in v primerih, ko so države članice odvisne od enega samega dobavitelja. Vsi takšni ukrepi bi morali biti popolnoma v skladu s pravili STO in pravili konkurence EU.

Sporočilo omenja preglednost pogodb. Za katere vrste pogodb gre? Medvladne sporazume, tudi komercialne pogodbe?

Preverjanje skladnosti medvladnih sporazumov se zdaj opravi po tem, ko država članica in tretja država skleneta sporazum. V prihodnje bi bilo treba Komisijo že od samega začetka obveščati o pogajanjih o medvladnih sporazumih, kar bi omogočilo boljše predhodno oceno skladnosti medvladnih sporazumov zlasti s pravili notranjega trga in merili za zanesljivost oskrbe. S sodelovanjem Komisije pri takšnih pogajanjih s tretjimi državami in standardizacijo pogodbenih klavzul bi se lahko učinkoviteje izognili nepotrebni pritisku in zagotovili upoštevanje evropskih pravil. Zato bo Komisija pregledala sklep o medvladnih sporazumih in možnosti za zagotovitev enotnega nastopa EU v pogajanjih s tretjimi državami.

Pri komercialnih pogodbah o oskrbi s plinom je treba okrepiti preglednost. Komisija bo v zvezi s tem predložila predlog v okviru revizije uredbe o zanesljivosti oskrbe s plinom.

Osrednji poudarek je na diverzifikaciji oskrbe s plinom, kaj pa Komisija predlaga za diverzifikacijo oskrbe z električno energijo?

Večina električne energije je proizvedena znotraj EU, in sicer iz različnih virov in z različnimi tehnologijami. Države članice so izbrale različne mešanice virov energije, ki ustrezajo razpoložljivosti virov in nacionalnim željam. Čezmejna elektroenergetska povezanost med državami članicami je ključna za čezmejno izmenjavo električne energije, saj se mešanice virov energije držav članic pogosto dopolnjujejo. Spreminjajoče se razmere na elektroenergetskem trgu, zlasti vse večji delež obnovljivih virov, zahtevajo dodatne ukrepe za izboljšanje integracije trga.

Notranji energetski trg

Kaj pomeni nova zasnova trga? Zakaj je potrebna?

Spoprijemanje s trenutnimi izzivi na elektroenergetskem trgu, zlasti vključevanjem energije iz nestalnih obnovljivih virov in zagotavljanjem zanesljivosti oskrbe, zahteva tako zasnovo trga, ki bo zagotovila usklajevanje zmogljivosti na regionalni ravni, shranjevanje in večje prilagajanje odjema ter tako omogočila boljše udeležbo odjemalcev na trgu in lažje čezmejno izmenjevanje energije. Komisija bo v ta namen določila strožja pravila za čezmejno trgovanje z energijo in predlagala ustrezne ukrepe za spodbujanje proizvajalcev energije iz obnovljivih virov k boljšemu vključevanju na širši elektroenergetski trg.

Ali bo Komisija predlagala uvedbo evropskega energetskega regulatorja?

Komisija bo preučila, kako bi lahko okrepili evropski regulativni okvir za energijo, da bi bolje urejal vse bolj integriran evropski energetski sistem. Komisija meni, da bi bilo treba ureditev enotnega trga na ravni EU okrepiti z znatnim povečanjem pooblastil in neodvisnosti Agencije za sodelovanje energetskih regulatorjev (ACER). To je potrebno, da bo ACER lahko učinkovito nadzorovala razvoj notranjega energetskega trga in z njim povezanih pravil ter obravnavala vsa čezmejna vprašanja, povezana z vzpostavitvijo brežhibnega notranjega trga.

Kako bo Komisija spodbudila naložbe v energetske infrastrukturo?

Energetske infrastrukturo običajno financirajo trg in uporabniki omrežij, ki plačujejo pristojbine. Le majhno število infrastrukturnih projektov v Evropi bo za izvedbo potrebovalo nepovratna sredstva v okviru instrumenta za povezovanje Evrope. Gre za projekte, ki niso ekonomsko upravičeni, vendar so potrebni zaradi učinkov, ki jih imajo: zanesljivosti oskrbe, solidarnosti ali tehnoloških inovacij.

Številni drugi projekti bi lahko izkoristili druge metode financiranja, ki zagotavljajo večji učinek finančnega vzvoda od nepovratnih sredstev/neposredne finančne pomoči. To velja za finančne instrumente, ki so del instrumenta za povezovanje Evrope, še bolj pa za Evropski sklad za strateške naložbe, ki bo zelo pomemben instrument in bo dopolnjeval instrument za povezovanje Evrope ter zagotavljal financiranje energetskih infrastrukturnih projektov v Evropi. Pomagal bo pri projektih, za katere pod razumnimi pogoji ni mogoče pridobiti financiranja iz drugih virov, ter sprejel višji profil tveganja.

Ali bo Komisija predlagala davek na energijo?

Okvirna strategija za energetske unijo ne vključuje nobenih novih pobud o obdavčitvi energije na ravni EU. Komisija spodbuja države članice, naj ponovno pregledajo obdavčitev energije tako na nacionalni

kot na evropski ravni. Nacionalne politike obdavčevanja bi morale doseči ravnovesje med zagotavljanjem spodbud za bolj trajnostno rabo energije na eni strani ter potrebo po zagotavljanju cenovno konkurenčne in dostopne energije za vse odjemalce na drugi. Komisija bo pripravila dveletna poročila o cenah energije s podrobno analizo vloge davkov, dajatev in subvencij in tako povečala preglednost stroškov in cen energije.

Energijska učinkovitost

Katere konkretne ukrepe Komisija predlaga za povečanje energijske učinkovitosti v stavbnem sektorju?

Stopnja prenove stavb je nezadostna, še zlasti pa so nizke naložbe v energijsko učinkovitost stavb za najemnike ali lastnike z nizkimi dohodki. Za ogrevanje in hlajenje prostorov je povpraševanje po enem viru energije največje v Evropi. Komisija bo zato izvedla pregled direktive o energijski učinkovitosti in direktive o energijski učinkovitosti stavb, da bo lahko oblikovala ustrezen okvir za nadaljnje ukrepe za zagotavljanje energijske učinkovitosti stavb. Na podlagi praktičnih izkušenj v državah članicah bo Komisija podpirala načine za poenostavitev dostopa do razpoložljivega financiranja, da se izboljša energijska učinkovitost obstoječih stavb. Naložbe v učinkovitost stavb so danes med najdonosnejšimi naložbami za državljane in industrijo.

Katere ukrepe predlaga Komisija za odpravo energijske revščine in podporo ranljivim odjemalcem?

Energijska revščina je večinoma posledica kombinacije nizkih prihodkov in splošne revščine, energijsko neučinkovitih domov in sistema lastništva stanovanj, ki ne spodbuja energijske učinkovitosti. Zato je to težavo najbolje obravnavati s kombinacijo ukrepov, pri čemer je izboljšanje energijske učinkovitosti najboljša dolgoročna rešitev. Če je treba ranljive odjemalce zaščititi s socialnimi politikami, ki so v pristojnosti organov na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, bi bilo to zaščito treba po možnosti zagotoviti v okviru splošne mreže socialne varnosti. Če je taka mreža zagotovljena v okviru energetskega trga s sredstvi, kot je „solidarnostna tarifa“ ali popust za račune za energijo, je pomembno, da je dobro ciljno usmerjena, da se omejijo skupni stroški in dodatni stroški odjemalcev, ki niso upravičeni do takih ugodnosti.

Razogljičenje

kako namerava Komisija zagotoviti, da bo Evropa prevzela vodilno vlogo na področju obnovljivih virov energije?

Energetska unija bo zagotovila, da bo energija iz obnovljivih virov v celoti vključena v povsem trajnosten, varen in stroškovno učinkovit energetski sistem. To bo EU omogočilo, da ohrani vodilni položaj v svetu na področju konkurenčnih tehnologij in inovacij v zvezi z energijo iz obnovljivih virov ter pametnih in prilagodljivih energetskih sistemov in storitev.

V ta namen bo Komisija:

- v celoti izvajala obstoječo zakonodajo in določila nova tržna pravila, da bi na trg učinkovito vključila proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, vključno z razvojem nove infrastrukture, zlasti čezmejnih povezav;
- olajšala sodelovanje in zблиževanje nacionalnih politik in programov podpore na področju energije iz obnovljivih virov v skladu z razvojem notranjega trga in zlasti v skladu z novo zasnovano elektroenergetskega trga, s čimer bodo zagotovljeni povpraševanje in poštena konkurenca med vsemi viri proizvodnje ter podpora za večjo čezmejno odprtost za obnovljive vire energije;
- spodbujala bolj usmerjene raziskovalne in predstavitvene dejavnosti na področju energije iz obnovljivih virov, vključno z namenskimi sredstvi EU;
- zagotovila, da bo sektor ogrevanja in hlajenja z obnovljivimi viri znatno prispeval k energetski zanesljivosti EU;
- pospešila razogljičenje prometnega sektorja, med drugim s spodbujanjem elektrifikacije prometnega sektorja in naložb v proizvodnjo naprednih biogoriv, in še bolj povezala energetski in prometni sistem.

To bo zmanjšalo skupne stroške financiranja za projekte na področju obnovljivih virov energije in olajšalo doseganje ciljev za leti 2020 in 2030.

Zakaj so evropski voditelji za cilj za leto 2030 določili 40-odstotno zmanjšanje domačih emisij?

Cilj, da se domače emisije toplogrednih plinov do leta 2030 v primerjavi z letom 1990 zmanjšajo za vsaj 40 %, je krovni cilj podnebne politike EU, ki so ga potrdili voditelji EU oktobra 2014.

Na ravni EU je to stroškovno učinkovit cilj, s pomočjo katerega bomo do leta 2050 lahko prešli na nizkoogljično gospodarstvo. Na mednarodni ravni bo ta cilj podlaga za prispevek EU na mednarodnih pogajanjih o novem sporazumu o podnebnju v Parizu decembra 2015 in bo podprl potrebne ukrepe za omejitev povečanja povprečne temperature na manj kot 2°C v primerjavi s predindustrijskimi ravnmi.

Cilj vsaj 40-odstotnega zmanjšanja emisij toplogrednih plinov bo EU uresničila na čim bolj stroškovno učinkovit način. To bo zahtevalo zmanjšanje emisij v sektorjih, vključenih v sistem trgovanja z emisijami EU (ETS), in sektorjih, ki v ta sistem niso vključeni: do leta 2030 je v primerjavi z letom 2005 predvideno 43-odstotno zmanjšanje za sektorje, vključene v ETS, in 30-odstotno zmanjšanje za sektorje, ki niso vključeni v ETS. Domače zmanjšanje emisij pomeni, da mora biti cilj dosežen z zmanjšanjem emisij znotraj EU.

Kakšni so stroški in koristi cilja vsaj 40-odstotnega zmanjšanja emisij za EU, državljane in podjetja?

Cilj vsaj 40-odstotnega zmanjšanja emisij prispeva k prednostnim nalogam Junckerjeve komisije: spodbujanju rasti, povečanju konkurenčnosti in ustvarjanju delovnih mest za državljane EU. Cilj je realističen in bo po pričakovanjih izboljšal zanesljivost oskrbe z energijo in učinkovitost virov, obenem pa podpiral zeleno rast in konkurenčnost, spodbujal naložbe v nizkoogljične dejavnosti, povečal povpraševanje in prihodke v industrijskih sektorjih, ki proizvajajo nizkoogljične tehnologije, ter ustvaril zelena delovna mesta v novih sektorjih, pomembnih za rast, kot so strojništvo, proizvodnja, transportna oprema, gradbeništvo in poslovne storitve.

Poleg tega, da ima doseganje cilja ključen pomen za podnebno politiko EU, prinaša tudi večkratne energijske, gospodarske in okoljske koristi. Z vidika energije bo zmanjšanje emisij pomenilo manjšo porabo fosilnih goriv. To bo zmanjšalo ranljivost našega gospodarstva v primeru nezanesljive oskrbe z gorivom in visokih stroškov uvoženih goriv. Prihranek goriva je ocenjen na vsaj 18 milijard evrov v naslednjih dveh desetletjih^[1]. Poleg tega se stroški prehoda na nizkoogljično gospodarstvo ne razlikujejo bistveno od stroškov, ki bodo v vsakem primeru nastali zaradi potrebe po prenovi starajočega se energetskega sistema. Z okoljskega vidika bo uresničitev cilja pomenila zmanjšanje onesnaženosti zraka.

Kateri so naslednji koraki Komisije pri uresničevanju cilja vsaj 40-odstotnega zmanjšanja domačih emisij toplogrednih plinov?

Okvir podnebne in energetske politike za leto 2030 je sestavni del energetske unije in prispeva k prehodu na nizkoogljično gospodarstvo.

EU bo po potrditvi Evropskega sveta morala sprejeti izvedbeno zakonodajo o številnih vidikih tega okvira.

Prva prednostna naloga je sprejetje predloga Komisije za rezervo za stabilnost trga, s katero se bo izboljšalo delovanje sistema ETS kot glavnega instrumenta podnebne politike EU. Naslednji korak Komisije bo priprava zakonodaje o reviziji direktive o EU ETS za obdobje po leto 2020, vključno s selitvijo emisijskih obveznosti CO₂.

Komisija bo leta 2015 prav tako začela z analitičnim delom in oceno učinka glede nacionalnih ciljev zmanjšanja emisij v sektorjih, ki niso vključeni v ETS, med drugim z izboljšanimi mehanizmi za prožnost v teh sektorjih in vključitvijo rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okviru za leto 2030. Cilj Komisije je, da bi v začetku leta 2016 predstavila zakonodajne predloge.

Komisija predvideva spremembe sistema ETS. Kaj vključujejo? Zakaj so potrebne prav zdaj?

Evropski parlament in Svet prav zdaj na podlagi predloga Komisije iz leta 2014 razpravljata o zakonodaji za reformo sistema EU ETS z uvedbo rezerve za stabilnost trga. Ta instrument je bil oblikovan za povečanje odpornosti sistema EU ETS na pretrese v prihodnosti. Hkrati omogoča nevtraliziranje negativnih učinkov znatnega tržnega presežka pravic na spodbude za naložbe v nizkoogljične dejavnosti. Sozakonodajalca se trenutno pogajata o obliki rezerve za stabilnost trga, ki bo določila hitrost absorbiranja presežka pravic v rezervo za stabilnost trga.

Poleg te reforme bo Komisija po dogovoru o zakonodaji glede rezerve za stabilnost trga predlagala še druge spremembe zakonodaje. Te so potrebne za izvajanje strateških smernic voditeljev EU o delovanju sistema EU ETS v desetletju do leta 2030. Vključujejo povečanje linearnega faktorja zmanjšanja (stopnjo, po kateri se zgornja meja emisij vsako leto zmanjšuje) z 1,74 % na 2,2 % od leta 2021 naprej.

Poleg tega bo zakonodaja spremenjena tako, da bo imela industrija koristi od ukrepov za selitev emisijskih obveznosti CO₂ in brezplačne dodelitve pravic do emisije po leto 2020 v skladu z načeli, o katerih se bodo dogovorili voditelji EU.

Nenazadnje pa bo spremenjena tudi direktiva o ETS, da se oblikuje pravna podlaga za vzpostavitev skladov za inovacije in posodobitev. Ta dva finančna instrumenta bosta financirana iz prihodkov od pravic med letoma 2021 in 2030. Sklad za inovacije bo podpiral nizkoogljične predstavitvene dejavnosti v EU, sklad za posodobitev pa posodobitev energetskih sistemov v državah članicah z nizkimi prihodki.

Kateri ukrepi bodo sprejeti za cestni promet na splošno in bolj konkretno za avtomobile?

Za energetskim sektorjem je prometni sektor drugi največji proizvajalec emisij toplogrednih plinov v EU. Proizvede približno petino vseh emisij, od tega 80 % cestni promet. EU je že vzpostavila številne politike in zakonodajne ukrepe, namenjene zmanjšanju teh emisij in blaženju njihovega vpliva na podnebne spremembe, med drugim:

- obvezne standarde glede emisij CO₂ za avtomobile in kombinirana vozila;
- strategijo za zmanjšanje porabe goriva in emisij CO₂ iz tovornih vozil in avtobusov;
- cilje povečanja deleža obnovljivih goriv v prometu in zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v cestnem prometu;
- obveznost javnih organov, da pri nakupu vozil upoštevajo energijsko učinkovitost in emisije CO₂;
- zakonodajo, ki od držav članic zahteva, da oblikujejo nacionalni okvir politike za razvoj trga alternativnih goriv in potrebne infrastrukture.

Voditelji EU so pozvali k celovitemu in tehnološko nevtralnemu pristopu za zmanjševanje emisij in spodbujanje energijske učinkovitosti v prometu ter za uvajanje električnih prevoznih sredstev in obnovljivih virov energije v prometu tudi po letu 2020. Komisija bo zdaj pregledala instrumente in ukrepe za razogljičenje cestnega prometa na podlagi dozdajšnjih dosežkov.

Junija 2015 bo Komisija organizirala konferenco deležnikov o nadaljevanju razogljičenja cestnega prometa.

Upravljanje

s katerimi orodji bo Komisija zagotovila, da bodo države članice in drugi akterji pravilno izvajali predloge o energetski uniji in ustrezno ukrepali?

Da se zagotovi, da bodo energetski ukrepi na evropski, nacionalni, regionalni in lokalni ravni skladno prispevali k ciljem energetske unije, bo oblikovan zanesljiv, pregleden in integriran sistem upravljanja energetske unije. Upravljanje bi moralo zagotoviti doseganje ciljev energetske unije, zlasti izvajanje notranjega energetskega trga ter okvira podnebne in energetske politike za leto 2030. Zagotoviti bi moralo tudi dolgoročno varnost za vlagatelje. S tem bi moral postopek upravljanja racionalizirati

obstoječe mehanizme načrtovanja in poročanja za energetske in podnebne politike ter zmanjšati nepotrebno upravno obremenitev, obenem pa spremljati izvajanje pravnega reda. Hkrati bi morale upravljanje poglobiti sodelovanje med državami članicami in s Komisijo. Komisija bo objavljala letna poročila o stanju energetske unije, da bo lahko obravnavala ključna vprašanja, predstavila potrebne rezultate in usmerjala orientacijsko razpravo.

Kako bodo raziskave in inovacije prispevale k agendi energetske unije?

Raziskave in inovacije na področju energije so ključni del nastajajoče energetske unije. Današnja odkritja raziskav na področju energije, ki jih vse bolj usklajujejo [Evropska unija in države članice](#), odpirajo nove priložnosti za bolj zanesljiv, trajnosten in konkurenčen energetski sistem v prihodnosti.

Glede na njihovo medsektorsko naravo bodo raziskave in inovacije prispevale k vsem razsežnostim energetske unije in pomagale Evropi, da doseže svoje velikopotezne podnebne in energetske cilje.

K ciljem energetske unije bo pomembno prispevalo tudi izvajanje okvirnega programa EU za raziskave in inovacije [Obzorje 2020](#), za katerega je namenjenih skoraj 80 milijard evrov. Ta finančna podpora bo imela pomembno spodbujevalno vlogo pri razvijanju zanesljivih, okolju prijaznih in učinkovitih energijskih tehnologij prihodnosti. [Področje energije](#), ki je del ključnih družbenih izzivov, obravnavanih v programu, je široko, daljnosežno in lahko pomaga izboljšati življenje državljanov, varovati okolje ter povečati trajnost in konkurenčnost evropske industrije.

Kako bo evropska kohezijska politika prispevala k strategiji za energetsko unijo?

Kohezijska politika bo imela pomembno vlogo pri uresničevanju energetske unije na terenu s projekti, ki bodo državljanom prinesli resnične energetske koristi. Z znatnimi razpoložljivimi sredstvi za naložbe v prehod na nizkoogljično gospodarstvo (približno 38 milijard evrov v obdobju 2014–2020) bo kohezijska politika državam članicam, regionalnim in lokalnim oblastem ter mestom pomagala izvajati prepotrebne naložbe v energijsko učinkovitost stavb, energijo iz obnovljivih virov, pametna omrežja ali trajnosten mestni promet. V skladu z nekaterimi ključnimi cilji energetske unije bodo naše naložbe tako pomagale zmanjšati drag uvoz energije, diverzificirati vire energije, odpravljati energijsko revščino, zmanjšati emisije, ustvariti delovna mesta ter podpirati mala in srednja podjetja.

Komisija si prav zdaj prizadeva za zagotovitev dodatne podpore državam članicam na področju tehnične pomoči, med drugim s finančnimi instrumenti, ki bodo ključni tudi pri obravnavanju izzivov energetske učinkovitosti.

[1] Ocena učinka okvira podnebne in energetske politike za leto 2030, str. 78, tabela 14.

MEMO/15/4485

Za vprašanja širše javnosti:

[Europe Direct](#) po telefonu [00 800 67 89 10 11](#) ali [e-pošti](#)